

lovsforslaget for 1867—68. Den 1ste Januar 1868 nedfattes al gennemrigt Løgt til 1 Franc, uagtet dette heller ikke havde været forudsat i Anmærningen til Finantslovsforslaget for 1868—69, ligesom der ikke stete nogen Meddelelse om Forandringen til den da samlede Rigsdag.

Det vil af det Anførte fremgaa, at den sidste Forandring af Telegramtarten er foretagen aldeles i Overensstemmelse med de Regler, hvorefter dette Forhold hos os har udviklet sig, og naar der nu reises Krav paa, at den interne Telegramtart ikke maa fastsættes uden Medvirkning af Røvgivningsmagten, er dette en ny, ikke tidligere fremkommen Fordring. Spørgsmaalet om, hvorvidt Bevillingsmyndigheden bør have Indflydelse paa den omtalte Løgts Fastsettelse, har ikke hidtil foretaget, og selv forudsat, at den i saa Henseende reiste Fordring fandt sin Udbesvarelse i Forholdene, vilde Bestemmelse om en saadan ny Ordning ialtsald ikke kunne tages ved, med Tilfødelse af en gyldig kongelig Resolution at tilkjendegive sin Villie at indbrage dette Forhold under Røvgivningsmagten gennem en Anmærning paa den etaarige Finantslov, men Telegramtarten maatte i saa Tilfælde ligesom Posttarterne være at fastsætte ved almindelig Lov. Ministeriet maa derfor anse det for nødvendigt, at den ovenfor omtalte paa Finantslovsforslaget indsatte Anmærning, som giver en Forfrist om dette Gøbyrs Størrelse, fjernes, og man skal derfor tillade sig at anmode det ærede Finantsudvalg om behagelig at ville være useiligt med til den Behandling i Landstinget af Finantslovsforslaget for 1875—76 paa Ministeriets Vegne at stille følgende Ændringsforslag:

Til § 6. II. Indtægtspost 1. a. „Anmærningen:

„Løgten for indenrigske Telegrammer er 50 Ore for hver 20 Ord og 25 Ore for hver overstyvende 10 Ord eller derunder.“
udgaa.“

Udvalgets Flertal (B. Saffner, Larsen, Nellesmann, B. Petersen, Bloug, Ulsing) skjøner ikke rettere, end at det klart fremgaa af ovenstaaende Fremstilling, at Fastsettelsen af Løgten for Telegrammer hidtil udelukkende har været behandlet som en administrativ Sag. At den nyeste Løgtbestemmelse for indenrigske Telegrammer er given ved Kongelig Resolution, er derfor begrundet i en sikker Praxis og kan ikke give Anledning til nogen besøiet Anke. Et heller kan det efter Udvalgets Mening med Rette bebreides Indenrigsministeren, at Forandringen er stet i Løbet af et Finantsaar, skjøndt den for samme gjældende Finantslov hviler paa Forudsætningen om den ældre Løgt; thi Finantsloven maa altid være grundet paa de ved Finantslovsforslagets Vedtagelse gjældende Løgte, men dette kan umulig udelukke Forandringer af Løgterne i Løbet af Finantsaaet, naar disse Forandringer iøvrigt ske paa lovlig Maade, altsaa ved Lov, hvor dette behøves, ved Kongelig Resolution, hvor Forholdet er overladt til administrativ Ordning. Det vides et heller nogensinde at have givet Anledning til Besværinger, at Personbefordringstarten og Deslige ad administrativ Bei ere forandrede i Løbet af et Finantsaar.

Spørger man om Hensigtsmæssigheden af den bestaaende Ordning, hvorefter Telegramtarterne fastsættes ad administrativ Bei, bør der formentlig skjælnes mellem indenrigske og mellemrigske Telegrammer. Med Hensyn til disse sidste tale vistnok overveiende Grunde for, at den hidtilværende Praxis opretholdes, medens de samme Grunde ikke med lige Styrke gjøre sig gjældende med Hensyn til de første. Ved fremtidige Forandringer af Løgterne for de indenrigske Telegrammer fortjener det derfor formentlig at komme under Overveelse, om Forandringen ikke rettest bør ske ved Lov.

Den Anmærning i Finantslovsforslaget, som Indenrigsministerens Ændringsforslag gaar ud paa at fjerne, kommer ikke ved sit Indhold i Strid med den Kongelige Resolution, da den kun fastsætter, hvad der allerede i den Kongelige Resolution var bestemt som Løgt for indenrigske Telegrammer, og forsaavidt kunde den synes at være uskabelig. Men der kan ikke ses bort fra, at det maa have været Meningen med den at underkjende Berettigelsen af den Kongelige Resolution, og at Finantsloven ved den nævnte Anmærning benyttes til at gjøre en Forandring i den bestaaende Retstilstand ved at drage dette hidtil administrative Anliggende ind under Røvgivningsmagtens Omraade. Saaledes betragtet bør den ikke blive staaende i Finantsloven, og Udvalgets Flertal skal derfor tiltræde Indenrigsministerens Ændringsforslag.

4) Med Hensyn til § 6. III. Udvalget henleder Ministerens Opmærksomhed paa, at de Lokaler paa Statens Banegaarde, hvortil Toldklareringen foregaa, paa mange Steder allerede nu formedest den tiltagende Trafik have vist sig at være altfor indskrænkede.